I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/836

av den 20 maj 2021

om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 196 och artikel 322.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([3]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([4]), och

av följande skäl:

(1) Unionens civilskyddsmekanism (*civilskyddsmekanismen*), som regleras genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU ([5]), förstärker samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna och underlättar samordningen på civilskyddsområdet i syfte att förbättra unionens insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor.

(2) Civilskyddsmekanismen, särskilt rescEU, främjar solidaritet mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen, även om det alltjämt är medlemsstaterna som har det primära ansvaret för förebyggande, beredskap och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor. Detta gör civilskyddsmekanismen genom att stärka unionens gemensamma insatser mot naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor genom inrättande av en reservkapacitet som kompletterar medlemsstaternas befintliga kapacitet när den tillgängliga kapaciteten på nationell nivå inte räcker till och därmed möjliggöra effektivare beredskap och insatser, och genom att stärka katastrofförebyggandet och katastrofberedskapen. Det krävs tillräckliga anslag för att inrätta, utplacera och driva rescEU-kapaciteten och för att kunna vidareutveckla Europeiska civilskyddspoolen och täcka merkostnader för anpassningsbidrag och drift av kapacitet som ställts till Europeiska civilskyddspoolens förfogande.

([1]) EUT C 385, 13.11.2020, s. 1.
([2]) EUT C 10, 11.1.2021, s. 66.
([3]) EUT C 440, 18.12.2020, s. 150.
([4]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 april 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 maj 2021.
([5]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

(3) De mycket speciella erfarenheterna av covid-19-pandemin har visat att unionen och medlemsstaterna behöver vara bättre förberedda på att reagera på storskaliga nödsituationer som påverkar flera medlemsstater samtidigt och att det befintliga regelverket för hälso- och civilskydd bör stärkas. Covid-19-pandemin har även tydliggjort hur konsekvenserna av katastrofer för människors hälsa, miljön, samhället och ekonomin kan anta förödande proportioner. Under covid-19-pandemin kunde unionen, på grundval av de befintliga bestämmelserna i beslut nr 1313/2013/EU, snabbt anta genomförandebestämmelser för att bygga ut rescEU:s kapacitet till att omfatta lagerhållning av medicinska motåtgärder bestående av vacciner och läkemedel, och av medicinsk utrustning för intensivvård, personlig skyddsutrustning och laboratorieutrustning som syftar till beredskap för och insatser vid ett allvarligt gränsöverskridande hot mot människors hälsa. För att effektivisera beredskapsåtgärderna och katastrofinsatserna skulle i framtiden mobiliseringstiden kunna minskas ytterligare med nya bestämmelser som skärper den befintliga rättsliga ramen, inbegripet genom att kommissionen ges möjlighet att direkt och under vissa villkor upphandla den nödvändiga rescEU-kapaciteten. Det är även viktigt att rescEU-insatserna är väl samordnade med nationella civilskyddsmyndigheter.

(4) Europeiska rådets medlemmar i sitt gemensamma uttalande av den 26 mars 2020 och Europaparlamentet i sin resolution av den 17 april 2020 om en samordnad EU-insats mot covid-19-pandemin och dess konsekvenser ([6]) har uppmanat kommissionen att lägga fram förslag till ett mer ambitiöst och mer omfattande krishanteringssystem inom unionen.

(5) Klimatförändringarna leder till att naturkatastrofernas frekvens, intensitet och komplexitet ökar i unionen och i hela världen och till att det därför behövs en hög grad av solidaritet mellan länder. Naturkatastrofer som skogsbränder kan medföra förlust av människoliv, försörjningsmöjligheter och biologisk mångfald, orsakar stora utsläpp av koldioxid och orsakar en minskning av planetens koldioxidupptagningsförmåga, vilket förvärrar klimatförändringarna ytterligare. Det är därför angeläget att förebyggandet av, beredskapen inför och insatserna vid katastrofer stärks och att civilskyddsmekanismen har tillräckligt med kapacitet, även under rescEU:s övergångsperiod, för att kunna agera när skogsbränder och andra klimatrelaterade naturkatastrofer inträffar.

(6) Unionen är fortsatt angelägen om ett jämställdhetsmedvetet civilskydd, inbegripet genom hantering av särskilda former av sårbarhet, samt utbyte av bästa praxis i jämställdhetsfrågor som aktualiseras under och omedelbart efter katastrofer, inbegripet stöd som ges till offer för könsrelaterat våld.

(7) På grundval av principerna om solidaritet och allmän tillgång till bra hälso- och sjukvård, samt unionens centrala roll för att påskynda framstegen i globala hälsoutmaningar, bör civilskyddsmekanismen bidra till att förbättra kapaciteten för förebyggande, beredskap och insatser även i medicinska nödsituationer.

(8) Medlemsstaterna uppmuntras att, med full respekt för sina nationella strukturer, säkerställa att förstainsatsaktörer är tillräckligt utrustade och förberedda att ingripa vid katastrofer.

(9) För att stärka insatssamarbetet vid katastrofer bör de administrativa förfarandena om möjligt stramas upp så att snabba insatser kan säkerställas.

(10) För att ha en bättre beredskap för katastrofer som påverkar flera medlemsstater i framtiden krävs snabba åtgärder för att stärka civilskyddsmekanismen. Förstärkningen av civilskyddsmekanismen bör komplettera unionens strategier och fonder och inte vara en ersättning för integreringen av katastrofresiliens i dessa.

(11) Uppgifter om förluster orsakade av katastrofer är avgörande för en robust riskbedömning, utveckling av evidensbaserade scenarier för potentiella katastrofer och genomförande av effektiva riskhanteringsåtgärder. Därför bör medlemsstaterna fortsätta att arbeta med att förbättra uppgiftsinsamlingen om katastrofförluster i linje med de åtaganden som redan gjorts i internationella avtal, såsom Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030, Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar ([7]) samt Förenta Nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling.

([6]) Ännu inte offentliggjord i *Europeiska unionens officiella tidning*.
([7]) EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

(12) För att förbättra resiliensen och planeringen i fråga om katastrofförebyggande, katastrofberedskap och katastrofinsatser bör unionen fortsätta att förespråka investeringar i gränsöverskridande förebyggande av katastrofer inom alla sektorer och i övergripande riskhanteringsmetoder som ligger till grund för förebyggande och beredskap, med beaktande av en multiriskstrategi, en ekosystembaserad strategi och de sannolika effekterna av klimatförändringar, i nära samarbete med berörda forskarsamhällen, de viktigaste ekonomiska aktörerna, regionala och lokala myndigheter och icke-statliga organisationer verksamma på fältet, utan att det påverkar unionens etablerade samordningsmekanismer och medlemsstaternas behörighet. Därför bör kommissionen samarbeta med medlemsstaterna för att fastställa och utveckla unionsmål för katastrofresiliens på civilskyddsområdet som en icke-bindande gemensam utgångspunkt till stöd för förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder i fall av katastrofer med en stor inverkan som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder (dvs. konsekvenser för flera länder, oavsett om de delar gräns eller inte). Unionsmålen för katastrofresiliens bör beakta de omedelbara sociala konsekvenserna av katastrofer och behovet av att säkerställa att samhällsviktiga funktioner bevaras.

(13) Regelbundna riskbedömningar och analyser av katastrofscenarier på nationell och i lämpliga fall subnationell nivå är avgörande för att upptäcka brister i förebyggandet och beredskapen och för att stärka resiliensen, inbegripet genom användning av unionsmedel. Sådana riskbedömningar och analyser av katastrofscenarier bör inriktas på risker som är specifika för den berörda regionen och i förekommande fall omfatta gränsöverskridande samarbete.

(14) Vid utvecklingen av unionsmål för katastrofresiliens till stöd för förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder bör särskild uppmärksamhet ägnas åt katastrofers konsekvenser för sårbara grupper.

(15) Regionala och lokala myndigheters roll i förebyggande och hantering av katastrofer är av stor betydelse, och när så är lämpligt ingår deras kapacitet i den verksamhet som bedrivs inom ramen för beslut nr 1313/2013/EU i syfte att minimera överlappningar och främja samverkansförmåga. Det finns därför även ett behov av kontinuerligt samarbete på lokal och regional nivå över gränserna i syfte att utveckla gemensamma varningssystem för snabba insatser innan civilskyddsmekanismen aktiveras. På samma sätt, och med beaktande av nationella strukturer, är det viktigt att erkänna behovet av att tillhandahålla tekniskt utbildningsstöd till lokalsamhällen för att när så är lämpligt stärka deras kapacitet att sätta in de allra första insatserna. Det är även viktigt att allmänheten hålls underrättad om de inledande insatserna.

(16) Civilskyddsmekanismen bör fortsätta att utnyttja synergier med unionens ram för kritiska entiteters motståndskraft.

(17) Som ett operativt centrum på unionsnivå som är tillgängligt 24 timmar om dygnet alla dagar i veckan och har kapacitet att följa och stödja insatser i olika typer av nödsituationer, inom och utanför unionen och i realtid, bör centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) stärkas ytterligare. Detta bör inbegripa ökad samordning mellan ERCC och medlemsstaternas nationella civilskyddsmyndigheter, samt med andra relevanta unionsorgan. Arbetet inom ERCC stöds av vetenskaplig expertis, inbegripet den som tillhandahålls av Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum.

(18) Civilskyddsmekanismen bör utnyttja unionens rymdbaserade infrastruktur, såsom det europeiska jordobservationsprogrammet (Copernicus), Galileo, rymdövervakningssystemet och Govsatcom, som tillhandahåller viktiga verktyg på unionsnivå för att hantera interna och externa krissituationer. Copernicus krishanteringssystem ger stöd till ERCC i de olika faserna av en kris, från tidig varning och förebyggande till katastrofinsatser och återhämtning. Govsatcom kommer att tillhandahålla säker satellitkommunikationskapacitet som är särskilt anpassad till de statliga användarnas behov vid hantering av nödsituationer. Galileo är den första globala infrastrukturen för satellitnavigering och satellitpositionering som är särskilt utformad för civila ändamål i Europa och i hela världen och kan användas på andra områden, t.ex. krishantering, inbegripet system för tidig varning. Galileos relevanta tjänster omfattar en nödtjänst som, genom att avge signaler, sänder ut varningar om naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor i specifika områden. Eftersom Galileo kan rädda liv och underlätta samordningen av nödåtgärder bör medlemsstaterna uppmuntras att använda Galileo. Om de beslutar sig för att använda den bör medlemsstaterna, för att validera systemet, identifiera de nationella myndigheter som är behöriga att använda Galileo och underrätta kommissionen om dessa myndigheter.

(19) Under covid-19-pandemin har bristen på tillräckliga transport- och logistikresurser pekats ut som ett stort hinder vad gäller medlemsstaternas möjligheter att ge eller ta emot bistånd. Därför bör transport- och logistikresurser definieras som rescEU-kapacitet. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av beslut nr 1313/2013/EU bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att definiera transport och logistikresurser som rescEU-kapacitet och för att tillåta den att hyra, leasa eller på annat sätt anlita sådan kapacitet som är nödvändig för att åtgärda brister på transport- och logistikområdet. De genomförandebefogenheterna bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([8]). För att den operativa kapaciteten ska kunna reagera snabbt på en storskalig katastrof som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder eller vid en händelse med låg sannolikhet men med omfattande verkningar bör unionen dessutom, i vederbörligen motiverade nödfall och i samråd med medlemsstaterna med antagande av omedelbart tillämpliga genomförandeakter enligt det skyndsamma förfarandet, ha möjlighet att förvärva, hyra, leasa eller på annat sätt anlita materiella resurser och nödvändiga stödtjänster som definierats som rescEU-kapacitet, om dessa resurser och tjänster inte kan ställas till förfogande omedelbart av medlemsstaterna. Detta skulle göra det möjligt för unionen att utan dröjsmål reagera på nödsituationer som skulle kunna ha stor inverkan på människors liv, hälsa, miljö, egendom eller kulturarv och som samtidigt påverkar flera medlemsstater. Sådana materiella resurser omfattar inte grupper och kategorier av experter och är avsedda att bistå medlemsstater i en övermäktig katastrofsituation.

(20) För att dra största möjliga nytta av de hittillsvarande erfarenheterna av betrodda logistiknätverk som drivs av berörda internationella organisationer inom unionen, såsom FN:s humanitära insatsenheter, bör kommissionen beakta sådana nätverk när den förvärvar, hyr, leasar eller på annat sätt anlitar rescEU-kapacitet. Berörda unionsbyråer bör involveras och rådfrågas på lämpligt sätt i frågor rörande civilskyddsmekanismen som faller inom deras behörighetsområde. Det är särskilt viktigt att Europeiska läkemedelsmyndigheten och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar när så är lämpligt rådfrågas om definitionen, förvaltningen och fördelningen av kapacitet avsedd för insatser i medicinska nödsituationer.

(21) Det bör vara möjligt att för nationella ändamål använda rescEU-kapacitet som förvärvats, hyrts, leasats eller på annat sätt anlitats av medlemsstaterna, men endast när den inte används eller behövs för krishanteringsinsatser inom ramen för civilskyddsmekanismen.

(22) Unionen har ett intresse av att vid behov kunna hantera nödsituationer i tredjeländer. Även om rescEU-kapacitet främst upprättas för att användas som ett säkerhetsnät inom unionen bör det vara möjligt i vederbörligen motiverade fall och med beaktande av humanitära principer sätta in rescEU-kapacitet utanför unionen. Beslutet om insättande bör fattas i enlighet med befintliga bestämmelser om beslut om insättande av rescEU-kapacitet.

(23) Civilskyddsmekanismen bör säkerställa att där finns en lämplig geografisk fördelning av reserver, inbegripet avseende viktiga medicinska motåtgärder och personlig skyddsutrustning, särskilt sådana som sätts in vid katastrofer med låg sannolikhet och stora konsekvenser, i synergi med och på ett sätt som kompletterar programmet EU för hälsa inrättat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 ([9]), instrumentet för krisstöd inrättat enligt rådets förordning (EU) 2016/369 ([10]), faciliteten för återhämtning och resiliens inrättad enligt Europarlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 ([11]) och unionens övriga politikområden, program och fonder och som innebär att nationell lagring vid behov kan kompletteras på unionsnivå.

(24) Covid-19-pandemin har visat hur viktigt det är att systematiskt sammanföra och dela relevant kunskap i alla stadier av katastrofriskhanteringscykeln. Den insikten och de hittillsvarande erfarenheterna från utvecklingen av unionens kunskapsnätverk för civilskydd ger vid handen att dess roll som hanterande enhet inom civilskyddsmekanismen bör förfinas ytterligare.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/522 av den 24 mars 2021 om inrättande av ett program för unionens åtgärder på hälsoområdet (programmet EU för hälsa) för perioden 2021–2027 och om upphävande av förordning (EU) nr 282/2014 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 1).

([10]) Rådets förordning (EU) 2016/369 av den 15 mars 2016 om tillhandahållande av krisstöd inom unionen (EUT L 70, 16.3.2016, s. 1).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

(25) Det är av avgörande betydelse att skaffa de transport- och logistikresurser som krävs för att unionen ska kunna hantera alla typer av nödsituationer inom och utanför unionen. Det är absolut nödvändigt att säkerställa snabba transporter och snabbt tillhandahållande av bistånd och stöd inom unionen, men även till och från länder utanför unionen. Drabbade länder bör därför kunna begära bistånd som endast består av transport- och logistikresurser.

(26) I beslut nr 1313/2013/EU fastställs en finansieringsram för civilskyddsmekanismen som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ([12]) som är avsett att täcka programutgifterna till slutet av budgetperioden 2014–2020. Den finansieringsramen bör från och med den 1 januari 2021, tillämpningsdagen för rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ([13]), uppdateras för att återspegla de nya sifferuppgifter som anges i den förordningen.

(27) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 ([14]) om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument, och inom ramarna för de resurser som anslagits i den, bör återhämtnings- och resiliensåtgärder inom ramen för civilskyddsmekanismen genomföras för att hantera de aldrig tidigare skådade effekterna av krisen som orsakats av covid-19-pandemin. Sådana åtgärder bör särskilt inbegripa åtgärder för att stärka unionens beredskap och göra det möjligt för unionen att agera snabbt och ändamålsenligt i händelse av större nödsituationer, inbegripet åtgärder såsom lagerhållning av viktiga förnödenheter och medicinsk utrustning och förvärv av den infrastruktur som krävs för snabba insatser. Sådana ytterligare resurser bör användas på ett sätt som säkerställer efterlevnad av de tidsfrister som föreskrivs i förordning (EU) 2020/2094.

(28) För att ge uttryck åt vikten av att bekämpa klimatförändringarna i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling bör åtgärderna inom ramen för beslut nr 1313/2013/EU bidra till uppnåendet av ett övergripande mål om att minst 30 % av det totala beloppet i unionens budget och utgifterna inom europeiska unionens återhämtningsinstrument ska stödja klimatmålen och ambitionen att 7,5 % av budgeten ska spegla utgifterna för biologisk mångfald 2024 och 10 % 2026 och 2027, samtidigt som de befintliga överlappningarna mellan klimatmålen och målen för biologisk mångfald beaktas.

(29) Med hänsyn till att utnyttjandet av rescEU-kapacitet för insatser inom ramen för civilskyddsmekanismen tillför ett betydande mervärde för unionen genom att säkerställa en ändamålsenligt och snabb reaktion för människor i nödsituationer, bör ytterligare krav på synlighet fastställas för att sprida information till unionsmedborgare och medierna och för att uppmärksamma unionen. Kommissionen bör ge de nationella myndigheterna vägledning om kommunikationen kring specifika insatser för att säkerställa att unionens roll uppmärksammas på vederbörligt sätt.

(30) Med beaktande av nyvunna operativa erfarenheter, och för att ytterligare stärka civilskyddsmekanismen och i synnerhet förenkla processen för ett snabbt genomförande av rescEU, bör utvecklingskostnaderna för all rescEU-kapacitet finansieras i sin helhet ur unionsbudgeten.

(31) För att hjälpa medlemsstaterna att tillhandahålla stödet också utanför unionen bör Europeiska civilskyddspoolen förstärkas ytterligare genom att de operativa kostnaderna för den anslagna kapaciteten samfinansieras i samma nivå, oavsett om den används inom eller utanför unionen.

(32) För att säkerställa flexibilitet i stödet till medlemsstaterna med transport- och logistikresurser, särskilt vid storskaliga katastrofer, bör lasttranporter, logistikmedel och tjänster inom unionen eller till unionen från tredjeländer kunna finansieras i sin helhet ur unionsbudgeten när de används som rescEU-kapacitet.

([12]) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

([13]) Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 11).

([14]) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23).

(33) Civilskyddsmekanismen bör också tillhandahålla transportstöd som behövs vid miljökatastrofer genom tillämpningen av principen om att *förorenaren betalar*, inom ramen för de behöriga nationella myndigheternas ansvar, i enlighet med artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG ([15]).

(34) För att öka flexibiliteten och uppnå ett optimalt budgetgenomförande bör denna förordning föreskriva indirekt förvaltning som en metod för budgetgenomförandet, avsedd att användas när det är motiverat på grund av den berörda åtgärdens karaktär och innehåll.

(35) I enlighet med artikel 193.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([16]) (*budgetförordningen*) får bidrag tilldelas för redan inledda åtgärder, under förutsättning att sökanden kan visa att det var nödvändigt att inleda åtgärden innan bidragsöverenskommelsen undertecknats. Sådana kostnader som uppkom före den dag då bidragsansökan lämnades in är emellertid inte stödberättigande, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall. För att undvika avbrott i unionsstödet som skulle kunna inverka negativt på unionens intressen bör det vara möjligt att i finansieringsbeslutet föreskriva under en begränsad period i början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, och bara i vederbörligen motiverade fall, att kostnader som uppkommit med avseende på åtgärder som stöds enligt beslut nr 1313/2013/EU som redan har inletts betraktas som stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även om de uppkom innan bidragsansökan lämnades in.

(36) För att främja förutsebarhet och långsiktig effektivitet i samband med genomförandet av beslut nr 1313/2013/EU bör kommissionen anta årliga eller fleråriga arbetsprogram som anger de planerade anslagen. Detta bör ge unionen mer flexibilitet i budgetgenomförandet och därigenom bidra till att förbättra de förebyggande åtgärderna och beredskapsåtgärderna. Dessutom bör de planerade framtida anslagen årligen läggas fram och diskuteras i den kommitté som bistår kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(37) Kommissionen rapporterar om genomförandet av civilskyddsmekanismens budget i enlighet med budgetförordningen.

(38) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på beslut nr 1313/2013/EU. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och anger särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionens budget.

(39) Förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder är nödvändiga för att stärka unionens resiliens i samband med naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor, men när katastrofer inträffar och hur omfattande de blir är naturligtvis oförutsägbart. Såsom framgår av den senaste tidens covid-19-kris kan de ekonomiska resurser som krävs för att säkerställa adekvata insatser variera avsevärt från år till år; sådana resurser bör omedelbart göras tillgängliga. En sammanjämkning av budgetprincipen om förutsebarhet och behovet av snabba reaktioner på nya behov innebär därför att det finansiella genomförandet av arbetsprogrammen behöver anpassas. Det är därför lämpligt att tillåta överföring av outnyttjade anslag som är begränsade till det följande året och som endast avser insatser, utöver den överföring av anslag som godkänts enligt artikel 12.4 i budgetförordningen.

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(40) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([17]) samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ([18]), (Euratom, EG) nr 2185/96 ([19]) och (EU) 2017/1939 ([20]) ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, avseende påförande av administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som skadar unionens ekonomiska intressen enligt vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([21]). I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och, när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, Eppo, de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredjeparter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. Av den anledningen bör avtal med tredjeländer och territorier och med internationella organisationer samt alla kontrakt eller avtal som ingås med tillämpning av beslut nr 1313/2013/EU innehålla bestämmelser som uttryckligen ger kommissionen, revisionsrätten, Eppo och Olaf rätten att utföra sådana revisioner, kontroller och inspektioner på platsen i enlighet med sina respektive befogenheter och som säkerställer att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

(41) Tredjeländer som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i unionens program inom ramen för det samarbete som inrättats enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ([22]), av vilket följer att programmen ska genomföras på grundval av ett beslut antaget inom ramen för det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument. En särskild bestämmelse bör införas i beslut nr 1313/2013/EU som kräver att tredjeländer beviljar de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt.

(42) För att rescEU ska ha en fungerande kapacitet och civilskyddsmekanismen ändamålsenligt kunna tillgodose unionsmedborgarnas behov har under covid-19-pandemin ytterligare anslag beviljats för finansiering av civilskyddsmekanismens åtgärder. Det är viktigt att unionen får nödvändig flexibilitet för att kunna reagera effektivt på katastrofers oförutsägbara karaktär, samtidigt som en viss förutsägbarhet bibehålls i fullgörandet av de mål som fastställs i beslut nr 1313/2013/EU. Det är viktigt att uppnå nödvändig balans vid fullgörandet av dessa mål. I syfte att uppdatera procentandelarna i bilaga I utifrån prioriteringarna för civilskyddsmekanismen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([23]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(43) Beslut nr 1313/2013/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

([17]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([18]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([19]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([20]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

([21]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

([22]) EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

([23]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(44) För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd inom det relevanta politikområdet och göra det möjligt att påbörja genomförandet från och med början av den fleråriga budgetramen 2021–2027, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft och bör tillämpas med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1313/2013/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Civilskyddsmekanismen ska i första hand skydda människor, men även miljö och egendom, inklusive kulturarvet, mot alla typer av naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor, inbegripet konsekvenserna av terrordåd, tekniska och radiologiska katastrofer eller miljökatastrofer, föroreningar av den marina miljön, hydrogeologisk instabilitet och akuta hälsokriser, som inträffar inom eller utanför unionen. När det gäller konsekvenserna av terrordåd eller radiologiska katastrofer får civilskyddsmekanismen endast omfatta beredskapsåtgärder och katastrofinsatser.

3. Civilskyddsmekanismen ska främja solidaritet mellan medlemsstaterna genom praktiskt samarbete och samordning, utan att detta påverkar medlemsstaternas primära ansvar att skydda människor, miljö och egendom, inklusive kulturarvet, på det egna territoriet mot katastrofer och förse sina katastrofhanteringssystem med tillräcklig kapacitet för att de ska kunna förebygga, och på ett adekvat och konsekvent sätt hantera, katastrofer av en sådan art och storleksordning som rimligen kan förväntas inträffa och som de rimligen kan förbereda sig inför.”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) Underlätta snabba och effektiva insatser vid katastrofer eller vid överhängande fara för katastrofer, inbegripet genom att vidta åtgärder för att begränsa de omedelbara konsekvenserna av katastrofer och uppmuntra medlemsstaterna att verka för att undanröja byråkratiska hinder.”

b) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

”b) De framsteg som gjorts för att höja beredskapen inför katastrofer, mätt i kvantiteten av insatskapacitet som ingår i Europeiska civilskyddspoolen i förhållande till de kapacitetsmål som avses i artikel 11, antalet moduler som registrerats i det gemensamma kommunikations- och informationssystemet för olyckor (Cecis) och kvantiteten av rescEU-kapacitet som inrättats för att ge stöd i övermäktiga situationer.”

3. I artikel 4 ska följande punkt införas:

”4a. *unionsmål för resiliens vid katastrofer*: icke-bindande mål som fastställts på civilskyddsområdet till stöd för förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder för att unionen och dess medlemsstater bättre ska kunna motstå verkningarna av en katastrof som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder.”

4. Artikel 5.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

”c) ta fram och regelbundet uppdatera en sektorsöverskridande översikt över och kartläggning av risker för naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor som unionen kan ställas inför, inbegripet risk för katastrofer som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder, med en enhetlig ansats som inkluderar olika policyområden som kan rikta sig till eller påverka förebyggande av katastrofer och som tar vederbörlig hänsyn till de sannolika effekterna av klimatförändringar,”.

b) Led g ska ersättas med följande:

”g) regelbundet, i enlighet med tidsfristerna i artikel 6.1 d, rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen med genomförandet av artikel 6,”.

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) Fortsätta utarbeta och förbättra planering för katastrofriskhantering på nationell eller lämplig subnationell nivå, inbegripet med avseende på gränsöverskridande samarbete, varvid hänsyn ska tas till unionsmålen för resiliens vid katastrofer enligt punkt 5, när sådana fastställts, och riskerna med anknytning till katastrofer som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder.”

ii) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) Tillhandahålla kommissionen en sammanfattning av relevanta delar av de bedömningar som avses i leden a och b, med fokus på centrala risker. För centrala risker med gränsöverskridande konsekvenser och risker med anknytning till katastrofer som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder, samt i förekommande fall risker med låg sannolikhet och stora konsekvenser, ska medlemsstaterna beskriva förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder. Sammanfattningen ska tillhandahållas kommissionen senast den 31 december 2020 och därefter vart tredje år liksom om det föreligger viktiga förändringar.

e) På frivillig grund delta i utvärderingar av bedömningen av riskhanteringsförmåga.

f) I överensstämmelse med internationella åtaganden förbättra uppgiftsinsamlingen om katastrofförluster på nationell eller lämplig subnationell nivå för att säkerställa evidensbaserat utarbetande av scenarier som avses i artikel 10.1 och kartläggning av brister i katastrofinsatskapaciteten.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna fastställa och utveckla unionsmål för resiliens vid katastrofer på civilskyddsområdet och anta rekommendationer för att göra dessa till en icke-bindande gemensam utgångspunkt till stöd för förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder i fall av katastrofer som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder. Dessa mål ska baseras på nuvarande och framåtblickande scenarier, inbegripet klimatförändringarnas effekter på katastrofriskerna, data om tidigare händelser och sektorsövergripande konsekvensbedömningar, med särskild hänsyn till utsatta grupper. Vid utarbetandet av unionsmålen för resiliens vid katastrofer ska kommissionen beakta återkommande katastrofer som drabbar medlemsstater och föreslå specifika åtgärder för medlemsstaterna, inbegripet sådana som ska genomföras med användning av unionsmedel, för att stärka resiliensen vid sådana katastrofer.”

6. Artiklarna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Centrumet för samordning av katastrofberedskap

1. Ett centrum för samordning av katastrofberedskap (ERCC) inrättas härmed. ERCC ska garantera operativ kapacitet 24 timmar om dygnet alla dagar i veckan och stå till medlemsstaternas och kommissionens tjänst för att uppnå målen för civilskyddsmekanismen.

ERCC ska särskilt, i realtid, samordna, övervaka och stödja insatser vid nödsituationer på unionsnivå. ERCC ska arbeta i nära kontakt med nationella civilskyddsmyndigheter och relevanta unionsorgan för att främja en sektorsövergripande strategi för katastrofhantering.

2. ERCC ska ha tillgång till operativ och analytisk kapacitet samt övervaknings-, informations-, lednings- och kommunikationskapacitet för att hantera ett brett spektrum av nödsituationer inom och utanför unionen.

Artikel 8

Kommissionens allmänna beredskapsåtgärder

1. Kommissionen ska genomföra följande åtgärder på beredskapsområdet:

a) Förvalta ERCC.

b) Förvalta Cecis för att möjliggöra kommunikation och informationsutbyte mellan ERCC och medlemsstaternas kontaktpunkter.

c) Arbeta med medlemsstater för att

i) utveckla gränsöverskridande system för detektering och tidig varning av unionsintresse för att begränsa de omedelbara effekterna av katastrofer,

ii) bättre integrera befintliga gränsöverskridande system för detektering och tidig varning grundat på en allriskstrategi och minimera den tid som behövs för att reagera på katastrofer,

iii) upprätthålla och vidareutveckla kapaciteten för situationsmedvetenhet och analys,

iv) övervaka katastrofer och, vid behov, klimatförändringarnas effekt och ge råd på grundval av vetenskapliga rön,

v) omvandla vetenskaplig information till information som kan användas på fältet,

vi) skapa, upprätthålla och utveckla europeiska vetenskapliga partnerskap för att hantera naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor, vilket i sin tur bör främja kopplingen mellan nationella system för tidig varning och larm och deras kopplingar till sådana system med ERCC och Cecis,

vii) bistå medlemsstater och bemyndigade internationella organisationer med vetenskaplig kunskap, innovativ teknik och expertis när medlemsstater och sådana organisationer vidareutvecklar sina system för tidig varning, inbegripet via unionens kunskapsnätverk för civilskydd som avses i artikel 13.

d) Bygga upp och förvalta kapaciteten för att mobilisera och sända ut expertgrupper med uppgift att

i) bedöma de behov som eventuellt kan tillgodoses genom civilskyddsmekanismen i den medlemsstat eller tredjeland som begär bistånd,

ii) vid behov underlätta samordningen av bistånd till katastrofinsatser på plats samt upprätta kontakt med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller tredjeland som begär bistånd, och

iii) stödja den medlemsstat eller tredjeland som begär bistånd med expertis om förebyggande, beredskap och insatser.

e) Bygga upp och upprätthålla kapaciteten för att tillhandahålla logistiskt stöd för de expertgrupper som avses i led d.

f) Utveckla och upprätthålla ett nätverk av utbildade experter från medlemsstaterna som kan finnas tillgängliga med kort varsel för att biträda ERCC med övervakning, information och underlättande av samordning.

g) Underlätta samordningen av medlemsstaternas förhandsutplacering av katastrofinsatskapacitet inom unionen.

h) Stödja åtgärder för att förbättra samverkansförmågan mellan moduler och annan insatskapacitet, varvid hänsyn ska tas till bästa praxis på medlemsstatsnivå och internationell nivå.

i) Inom sin kompetenssfär vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta värdlandsstöd, inbegripet utveckling och uppdatering, tillsammans med medlemsstaterna, av riktlinjer om värdlandsstöd, på grundval av operativa erfarenheter.

j) Stödja inrättandet av frivilliga program för utvärdering av medlemsstaternas beredskapsstrategier genom inbördes utvärderingar, på grundval av på förhand fastställda kriterier, som gör det möjligt att utforma rekommendationer för att höja unionens beredskapsnivå.

k) I nära samråd med medlemsstaterna vidta ytterligare nödvändiga stödjande och kompletterande beredskapsåtgärder för att uppnå det mål som anges i artikel 3.1 b.

l) Stödja medlemsstater, på deras begäran, avseende katastrofer på deras territorium genom att göra det möjligt att utnyttja europeiska vetenskapliga partnerskap för riktade vetenskapliga analyser. Analyserna som är ett resultat av detta får delas via Cecis efter medgivande av berörda medlemsstater.

2. Kommissionen får på begäran av en medlemsstat, ett tredjeland eller Förenta nationerna eller dess organ utstationera en expertgrupp på plats för att ge rådgivning om beredskapsåtgärder.”

7. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”10. När larmtjänster tillhandahålls genom Galileo, Copernicus, Govsatcom eller andra delar av det rymdprogram inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 (*) får varje medlemsstat själv besluta att använda dem.

Om en medlemsstat beslutar att använda de Galileo-larmtjänster som avses i första stycket ska den identifiera vilka nationella myndigheter som har bemyndigats att använda de larmtjänsterna och anmäla detta till kommissionen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013 och (EU) nr 377/2014 samt beslut nr 541/2014/EU (EUT L 170, 12.5.2021, s. 69).”

8. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Utarbetande av scenarier och planering av katastrofhantering

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska gemensamt arbeta för att förbättra den sektorsövergripande planeringen av katastrofriskhantering på unionsnivå vid naturkatastrofer och katastrofer som orsakats av människor vilka har eller kan få gränsöverskridande konsekvenser för flera länder, inbegripet de negativa effekterna av klimatförändringar. Den planeringen ska inbegripa utarbetande av scenarier på unionsnivå för förebyggande, beredskap och hantering av katastrofer, med beaktande av det arbete som utförts avseende unionsmålen för resiliens vid katastrofer som avses i artikel 6.5 och arbetet inom unionens kunskapsnätverk för civilskydd enligt artikel 13 och på grundval av

i) de riskbedömningar som avses i artikel 6.1 a,

ii) den översikt över risker som avses i artikel 5.1 c,

iii) medlemsstaternas bedömning av riskhanteringsförmåga enligt artikel 6.1 b,

iv) tillgängliga uppgifter om katastrofförluster enligt artikel 6.1 f,

v) frivilligt utbyte av befintlig information om planering av katastrofriskhantering på nationell eller lämplig subnationell nivå,

vi) kartläggning av tillgångar, och

vii) utarbetande av planer för insättande av insatskapacitet.

2. Vid planeringen av insatser i samband med humanitära kriser utanför unionen ska kommissionen och medlemsstaterna identifiera och främja synergier mellan civilskyddsbiståndet och det humanitära bistånd som tillhandahålls av unionen och medlemsstaterna.”

9. Artikel 11.2 ska ersättas med följande:

”2. Utifrån identifierade risker, sammanlagd kapacitet och brister samt eventuellt befintliga scenarier som avses i artikel 10.1 ska kommissionen, genom genomförandeakter, fastställa vilka typer av central insatskapacitet och vilken omfattning av denna som behövs för Europeiska civilskyddspoolen (*kapacitetsmålen*). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.2.

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna övervaka vilka framsteg som gjorts vad gäller uppfyllandet av de kapacitetsmål som anges i de genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt och identifiera potentiellt betydande kapacitetsbrister i Europeiska civilskyddspoolen. Om sådana brister har identifierats, ska kommissionen undersöka huruvida det utanför Europeiska civilskyddspoolen finns nödvändig kapacitet tillgänglig för medlemsstaterna. Kommissionen ska uppmana medlemsstaterna att åtgärda betydande kapacitetsbrister i Europeiska civilskyddspoolen. Den får stödja medlemsstaterna i detta avseende i enlighet med artiklarna 20, 21.1 i och 21.2.”

10. I artikel 12 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa den kapacitet som rescEU ska bestå av, baserat bland annat på eventuellt befintliga scenarier som avses i artikel 10.1, med beaktande av identifierade och framväxande risker samt sammanlagd kapacitet och brister på unionsnivå, i synnerhet på områdena luftburen skogsbrandsbekämpning, kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära incidenter, akutsjukvård samt transport och logistik. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.2. Kommissionen ska regelbundet uppdatera informationen om typen och mängden av rescEU-kapacitet och göra informationen direkt tillgänglig för Europaparlamentet och rådet.

3. RescEU-kapacitet ska förvärvas, hyras, leasas eller på annat sätt anlitas av medlemsstaterna.

3a. RescEU-kapacitet som definierats genom genomförandeakter som antagits i enlighet med granskningsförfarandet enligt artikel 33.2 får hyras, leasas eller på annat sätt anlitas av kommissionen i den mån det krävs för att åtgärda brister på transport- och logistikområdet.

3b. I vederbörligen motiverade nödfall får kommissionen förvärva, hyra, leasa eller på annat sätt anlita kapacitet som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarandet enligt artikel 33.3. Sådana genomförandeakter ska

i) fastställa den nödvändiga typen och mängden av materiella resurser samt eventuella stödtjänster som redan definierats som rescEU-kapacitet, och/eller

ii) definiera ytterligare materiella resurser och eventuella stödtjänster som rescEU-kapacitet och fastställa den nödvändiga typen och mängden av denna kapacitet.

3c. Unionens finansiella regler ska tillämpas när rescEU-kapacitet förvärvas, hyrs, leasas eller på annat sätt kontrakteras av kommissionen. Om rescEU-kapacitet förvärvas, hyrs, leasas eller på annat sätt anlitas av medlemsstaterna får direkta bidrag beviljas av kommissionen till medlemsstaterna utan en inbjudan att lämna förslag. Kommissionen och varje medlemsstat som så önskar får delta i ett gemensamt upphandlingsförfarande som genomförs enligt artikel 165 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) (*budgetförordningen*) i syfte att förvärva rescEU-kapacitet.

RescEU-kapacitet ska hysas av de medlemsstater som förvärvar, hyr, leasar eller på annat sätt anlitar denna kapacitet.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).”

11. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Unionens kunskapsnätverk för civilskydd

1. Kommissionen ska inrätta unionens kunskapsnätverk för civilskydd (*nätverket*) för att sammanföra, behandla och sprida kunskap och information av betydelse för civilskyddsmekanismen på grundval av en allriskstrategi och under deltagande av relevanta civilskydds- och katastrofhanteringsaktörer, kompetenscentrum, universitet och forskare.

Kommissionen ska via nätverket ta vederbörlig hänsyn till tillgänglig expertis i medlemsstaterna, på unionsnivå, i andra internationella organisationer och enheter, i tredjeländer och i organisationer som är verksamma på fältet.

Kommissionen och medlemsstaterna ska vid inrättandet och driften av nätverket främja en jämn könsfördelning.

Kommissionen ska via nätverket stödja en samstämd planering och beslutsgång genom att underlätta kontinuerligt kunskaps- och informationsutbyte som inbegriper alla verksamhetsområden inom ramen för civilskyddsmekanismen.

För det ändamålet ska kommissionen via nätverket bland annat göra följande:

a) Inrätta och förvalta ett utbildnings- och övningsprogram för civilskydds- och katastrofhanteringspersonal om förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer. Programmet ska vara inriktat på och uppmuntra utbyte av bästa praxis inom civilskydd och katastrofhantering, även avseende katastrofer med upprinnelse i klimatförändringar, och ska innefatta gemensamma kurser och ett system för utbyte av expertis inom katastrofhantering, inbegripet utbyte mellan yrkesutövare och erfarna volontärer och utstationering av nationella experter från medlemsstaterna.

Utbildnings- och övningsprogrammet ska ha till syfte att förbättra samordningen, samverkansförmågan och komplementariteten när det gäller sådan kapacitet som avses i artiklarna 9, 11 och 12 och stärka kompetensen hos de experter som avses i artikel 8.1 d och f.

b) Inrätta och förvalta ett program för erfarenhetsåterföring från civilskyddsinsatser som har genomförts inom ramen för civilskyddsmekanismen, inbegripet aspekter av katastrofhanteringens samtliga stadier, för att ge en gedigen grund för inlärningsprocesser och kunskapsutveckling. Programmet ska innehålla följande:

   i) Övervakning, analys och utvärdering av alla relevanta civilskyddsåtgärder inom ramen för civilskyddsmekanismen.

   ii) Främjande av tillämpning av tillvaratagna erfarenheter för att uppnå en erfarenhetsgrundad bas för utvecklingen av aktiviteter inom katastrofhanteringens olika stadier.

   iii) Utveckling av metoder och verktyg för insamling, analys, främjande och tillämpning av erfarenheter.

   Programmet ska även vid behov omfatta de erfarenheter som gjorts i samband med insatser utanför unionen, så att kopplingar och synergieffekter mellan bistånd som ges inom ramen för civilskyddsmekanismen och inom ramen för humanitärt bistånd kan utnyttjas.

c) Stimulera forskning och innovation och främja införande och användning av nya relevanta tillvägagångssätt eller tekniker eller båda inom ramen för civilskyddsmekanismen.

d) Inrätta och underhålla en onlineplattform för nätverket för att stödja och underlätta genomförandet av de olika uppgifter som avses i leden a, b och c.

2. Kommissionen ska, när den utför de uppgifter som fastställs i punkt 1, särskilt beakta behoven och intressena hos de medlemsstater som står inför liknande katastrofrisker samt behovet av att stärka skyddet av den biologiska mångfalden och kulturarvet.

3. Kommissionen ska stärka utbildningssamarbetet, och främja kunskaps- och erfarenhetsutbytet, mellan nätverket och internationella organisationer och tredjeländer, särskilt för att bidra till att fullgöra internationella åtaganden, i synnerhet åtagandena inom Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030.”

12. I artikel 14.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder eller som påverkar eller kan komma att påverka andra medlemsstater, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till de medlemsstater som kan komma att beröras av katastrofen samt, när effekterna kan bli betydande, till kommissionen.”

13. I artikel 15.3 ska led b ersättas med följande:

”b) i samverkan med den drabbade medlemsstaten samla in och analysera kontrollerad information om situationen, i syfte att skapa gemensam medvetenhet om situationen och bemötandet av den, och sprida den informationen direkt till medlemsstaterna,”.

14. I artikel 17 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. Kommissionen får välja ut, utse och sända ut en expertgrupp bestående av experter som ställs till förfogande av medlemsstaterna

a) efter begäran om expertrådgivning i fråga om förebyggande i enlighet med artikel 5.2,

b) efter begäran om expertrådgivning i fråga om beredskap i enlighet med artikel 8.2,

c) om en katastrof inträffar inom unionen som avses i artikel 15.5,

d) om en katastrof inträffar utanför unionen som avses i artikel 16.3.

Experter från kommissionen och andra enheter inom unionen får ingå i gruppen i syfte att stödja gruppen och underlätta kontakten med ERCC. Experter som sänts ut av FN-organ eller andra internationella organisationer får ingå i gruppen i syfte att förstärka samarbetet och underlätta gemensamma bedömningar.

Om den operativa effektiviteten så kräver får kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna, underlätta användandet av ytterligare experter och tekniskt och vetenskapligt stöd genom att sända ut dem samt vända sig till expertis inom vetenskap, akutsjukvård och sektoriell sakkunskap.

2. Experterna ska väljas ut och utses i enlighet med följande förfarande:

a) Medlemsstaterna ska utse de experter som, under deras ansvar, kan ingå som medlemmar i en expertgrupp.

b) Kommissionen ska välja ut gruppens experter och gruppledare på grundval av deras kvalifikationer och erfarenhet, inbegripet vilken utbildning de har när det gäller civilskyddsmekanismen, tidigare erfarenhet av uppdrag inom civilskyddsmekanismen och annat internationellt hjälparbete; urvalet ska även grundas på andra kriterier, inbegripet språkkunskaper, för att säkerställa att gruppen som helhet förfogar över de kunskaper som krävs i den specifika situationen.

c) Kommissionen ska utnämna experter och gruppledare för ett uppdrag i samförstånd med den medlemsstat som utsett dem.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om ytterligare expertstöd som tillhandahållits i enlighet med punkt 1."

15. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"Artikel 18

Transport och utrustning

1. Om en katastrof inträffar, antingen inom eller utanför unionen, får kommissionen ge stöd till medlemsstaterna så att de får tillgång till utrustning eller transport- och logistikresurser genom att

a) tillhandahålla och utbyta information om utrustning och transport- och logistikresurser som medlemsstaterna kan ställa till förfogande, i syfte att underlätta sammanförandet i en pool av sådan utrustning eller sådana transport- och logistikresurser,

b) utveckla kartmaterial för snabb insättning och mobilisering av resurser, med hänsyn särskilt till gränsöverskridande regioners särdrag med tanke på gränsöverskridande risker för flera länder,

c) hjälpa medlemsstater att identifiera sådana transport- och logistikresurser som eventuellt är tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden, och underlätta deras tillgång till sådana resurser, eller

d) hjälpa medlemsstater att identifiera sådan utrustning som eventuellt är tillgänglig från annat håll, inbegripet den kommersiella marknaden.

2. Kommissionen får komplettera de transport- och logistikresurser som medlemsstaterna ställer till förfogande genom att tillhandahålla de ytterligare resurser som är nödvändiga för att säkerställa snabba katastrofinsatser.

3. Det bistånd som begärs av en medlemsstat eller ett tredjeland får endast bestå av transport- och logistikresurser som gör det möjligt att hantera katastrofer med nödhjälpsartiklar eller -utrustning som den begärande medlemsstaten eller det begärande landet har upphandlat i ett tredjeland."

16. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Finansieringsramen för genomförandet av civilskyddsmekanismen för perioden 1 januari 2021–31 december 2027 ska vara 1 263 000 000 EUR i löpande priser."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Anslag som härrör från återbetalningar från mottagare av katastrofinsatser ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21.5 i budgetförordningen.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Det anslag som avses i punkterna 1 och 1a i denna artikel och i artikel 19a får också täcka sådana utgifter för förberedande insatser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av civilskyddsmekanismen och uppfyllandet av dess mål.

Det kan särskilt röra sig om utgifter för studier, expertmöten, informations- och kommunikationsinsatser, inbegripet institutionell information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i civilskyddsmekanismen, utgifter som gäller it-nätverk för behandling och utbyte av information, inbegripet sammankoppling med befintliga eller framtida sektorsövergripande system för datautbyte och därmed sammanhängande utrustning, samt alla andra utgifter för tekniskt och administrativt stöd som kommissionen har för förvaltningen av programmet.”

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den finansieringsram som avses i punkt 1a i denna artikel och det belopp som avses i artikel 19a.1 ska under perioden 2021–2027 fördelas i enlighet med de procentandelar och principer som anges i bilaga I.”

e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kommissionen ska bedöma fördelningen i bilaga I mot bakgrund av resultatet av den utvärdering som avses i artikel 34.3.”

f) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Om det blir nödvändigt, antingen för att en katastrofinsats ska kunna ske snabbt eller mot bakgrund av oväntade händelser som påverkar budgetgenomförandet eller inrättandet av rescEU-kapacitet, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga I inom ramen för de tillgängliga budgetanslagen och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 31.”

17. Följande artikel ska införas:

”Artikel 19a

Medel från Europeiska unionens återhämtningsinstrument

1. Åtgärder som avses i artikel 1.2 d och e i rådets förordning (EU) 2020/2094 (*) ska genomföras enligt detta beslut med ett belopp på upp till 2 056 480 000 EUR i löpande priser som avses i artikel 2.2 a iii i den förordningen i 2018 års priser, med förbehåll för vad som anges i dess artikel 3.3, 3.4, 3.7 och 3.9 i den förordningen.

2. Det belopp som avses i punkt 1 i denna artikel ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som anges i artikel 3.1 i förordning (EU) 2020/2094.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel ska berättiga till ekonomiskt bistånd i enlighet med villkoren i detta beslut och ska genomföras med full respekt för målen i förordning (EU) 2020/2094.

4. Utan att det påverkar villkoren för tredjeländers berättigande att komma i fråga för stödåtgärder som anges i detta beslut får det ekonomiska bistånd som avses i denna artikel beviljas ett tredjeland endast om biståndet genomförs med full respekt för målen i förordning (EU) 2020/2094, vare sig tredjelandet deltar i civilskyddsmekanismen eller inte.

(*) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23).”

18. Artikel 20a ska ersättas med följande:

”Artikel 20a

Synlighet och utmärkelser

1. Mottagarna av unionsfinansiering, liksom mottagarna av det bistånd som lämnats, ska framhålla att finansieringens kommer från unionen och säkerställa unionsfinansieringens synlighet, i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, ändamålsenlig och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.

Allt finansiering eller bistånd som tillhandahålls inom ramen för detta beslut ska synliggöras på lämpligt sätt i enlighet med den särskilda vägledning som kommissionen utfärdar för specifika insatser. Medlemsstaterna ska särskilt säkerställa att kommunikation till allmänheten om insatser som finansieras inom ramen för civilskyddsmekanismen

a) inbegriper lämpliga hänvisningar till civilskyddsmekanismen,

b) säkerställer synlig varumärkning av den kapacitet som finansieras eller medfinansieras genom civilskyddsmekanismen,

c) resulterar i att insatser genomförs under unionens emblem,

d) proaktivt förmedlar information om unionens stöd till nationella medier och intressenter samt via de egna kommunikationskanalerna, och

e) stöder kommissionens kommunikation rörande insatserna.

När rescEU-kapacitet används för nationella ändamål som avses i artikel 12.5 ska medlemsstaterna, på det sätt som avses i första stycket i denna punkt, framhålla kapacitetens ursprung och säkerställa synliggörandet av den unionsfinansiering som använts för att förvärva kapaciteten.

2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende detta beslut, åtgärder som vidtagits enligt detta beslut och avseende resultat som uppnåtts, och stödja medlemsstaterna i deras kommunikationsåtgärder. Medel som anslås till detta beslut ska också bidra till den gemensamma kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån dessa prioriteringar har anknytning till de mål som anges i artikel 3.1.

3. Kommissionen ska tilldela medaljer för att erkänna och hedra långvarigt engagemang för och extraordinära bidrag till civilskyddsmekanismen.”

19. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led g ersättas med följande:

”g) Utveckla planeringen av katastrofriskhantering som avses i artikel 10.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Ekonomiskt bistånd till de åtgärder som anges i punkt 1 j ska omfatta alla kostnader som är nödvändiga för att säkerställa att rescEU-kapacitet inom ramen för civilskyddsmekanismen är tillgänglig och i beredskap, i enlighet med andra stycket i denna punkt. De kategorier av stödberättigande kostnader som är nödvändiga för att säkerställa att rescEU-kapacitet är tillgänglig och i beredskap ska vara de som anges i bilaga Ia.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga Ia med avseende på kategorierna av stödberättigande kostnader.

3a. Det ekonomiska bistånd som avses i denna artikel får genomföras genom fleråriga arbetsprogram. För åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får budgetåtagandena delas upp i årliga delåtaganden.”

c) Punkt 4 ska utgå.

20. I artikel 22 ska led b ersättas med följande:

”b) Stöd till medlemsstaterna när det vid en katastrof gäller att få tillgång till utrustning och transport- och logistikresurser i enlighet med artikel 23.”

21. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Stödberättigande åtgärder i samband med utrustning och drift

1. Följande åtgärder berättigar till ekonomiskt bistånd med avseende på tillgång till utrustning och transport- och logistikresurser inom ramen för civilskyddsmekanismen:

a) Tillhandahållande och utbyte av information om utrustning och transport- och logistikresurser som medlemsstaterna beslutar att ställa till förfogande, i syfte att underlätta sammanförandet i en pool av denna utrustning och dessa transport- och logistikresurser.

b) Hjälp till medlemsstater med att identifiera sådana transport- och logistikresurser som eventuellt är tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden, och underlätta deras tillgång till sådana resurser.

c) Hjälp till medlemsstater med att identifiera sådan utrustning som eventuellt är tillgänglig från annat håll, även på den kommersiella marknaden.

d) Finansiering av transport- och logistikresurser som är nödvändiga för att säkerställa snabba katastrofinsatser. Sådana åtgärder berättigar till ekonomiskt bistånd endast om följande villkor är uppfyllda:

   i) Det har lämnats en begäran om bistånd inom ramen för civilskyddsmekanismen i enlighet med artiklarna 15 och 16.

   ii) De kompletterande transport- och logistikresurserna är nödvändiga för att säkerställa att de katastrofinsatser som görs inom ramen för civilskyddsmekanismen är ändamålsenliga.

   iii) Biståndet svarar mot de behov som identifierats av ERCC och tillhandahålls i enlighet med ERCC:s rekommendationer om tekniska specifikationer, kvalitet, tidsplan och villkor för tillhandahållande.

   iv) Biståndet inom ramen för civilskyddsmekanismen har godkänts av det begärande landet, direkt eller via Förenta nationerna eller dess organ, eller någon annan relevant internationell organisation.

   v) Biståndet, när det rör sig om en katastrof i ett tredjeland, kompletterar alla unionens samlade humanitära insatser.

1a. Unionens ekonomiska bistånd till transport av kapacitet som inte på förhand ställts till Europeiska civilskyddspoolens förfogande och som sätts in vid en katastrof eller vid överhängande fara för en katastrof i eller utanför unionen, och till annat transportstöd som behövs för att hantera en katastrof, får uppgå till högst 75 % av den totala stödberättigande kostnaden.

2. Unionens ekonomiska bistånd till kapacitet som på förhand ställts till Europeiska civilskyddspoolens förfogande får uppgå till högst 75 % av kostnaden för driften av kapaciteten, inbegripet transporter, vid en katastrof eller vid överhängande fara för en katastrof inom eller utanför unionen.

4. Unionens ekonomiska bistånd till transport- och logistikresurser får omfatta högst 100 % av de totala stödberättigande kostnader som anges i leden a–d om detta är nödvändigt för att sammanförandet av medlemsstaternas bistånd ska bli driftsmässigt effektivt och om kostnaderna avser något av följande:

a) Korttidshyra av lagerkapacitet för tillfällig lagring av medlemsstaternas bistånd i syfte att underlätta samordningen av transporter.

b) Transport från den medlemsstat som erbjuder biståndet till den medlemsstat som underlättar samordningen av transporter.

c) Ompackning av medlemsstaternas bistånd för fullt utnyttjande av den tillgängliga transportkapaciteten eller uppfyllande av särskilda operativa krav.

d) Lokal transport, transitering och förvaring i lager av bistånd som sammanförts i poolen i syfte att säkerställa en samordnad leverans till slutdestinationen i det land som begärt bistånd.

4a. När rescEU-kapacitet används för nationella ändamål i enlighet med artikel 12.5 ska alla kostnader, inbegripet underhålls- och reparationskostnader, täckas av den medlemsstat som använder kapaciteten.

4b. Vid insättning av rescEU-kapacitet inom ramen för civilskyddsmekanismen ska unionens ekonomiska bistånd täcka 75 % av de operativa kostnaderna.

Genom undantag från första stycket ska unionens ekonomiska bistånd täcka 100 % av de operativa kostnaderna för rescEU-kapacitet som krävs vid katastrofer med låg sannolikhet och stora konsekvenser, när den kapaciteten sätts in inom ramen för civilskyddsmekanismen.

4c. För sådan insättning utanför unionen som avses i artikel 12.10 ska unionens ekonomiska bistånd täcka 100 % av de operativa kostnaderna.

4d. När det ekonomiska bistånd från unionen som avses i denna artikel inte täcker 100 % av kostnadsbeloppet ska den medlemsstat som begärt bistånd stå för det resterande beloppet, om inte annat avtalats med den medlemsstat som erbjuder bistånd eller den medlemsstat som hyser rescEU-kapacitet.

4e. Vid insättande av rescEU-kapacitet får unionens ekonomiska bistånd täcka 100 % av de eventuella direkta kostnader som är nödvändiga för lasttranporter, logistikmedel och tjänster inom unionen och till unionen från tredjeländer.

5. I de fall flera medlemsstater sammanför sina transporter i en pool får en medlemsstat agera huvudansvarig medlemsstat genom att begära ekonomiskt stöd för transporten i dess helhet.

6. När en medlemsstat begär att kommissionen ska ingå ett avtal om transporttjänster ska kommissionen begära delvis återbetalning av kostnaderna enligt de finansieringssatser som anges i punkterna 1a, 2 och 4.

6a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1a och 2 får unionens ekonomiska stöd för transport av bistånd som behövs vid en miljökatastrof där *principen om att förorenaren betalar* tillämpas, omfatta högst 100 % av de totala stödberättigande kostnaderna. Följande villkor ska tillämpas:

a) Unionens ekonomiska stöd för transport av bistånd ska begäras av den drabbade eller bistående medlemsstaten på grundval av en vederbörligen motiverad behovsbedömning.

b) Den drabbade eller bistående medlemsstaten ska, enligt vad som är lämpligt, vidta alla nödvändiga åtgärder för att begära och få ersättning från förorenaren, i enlighet med alla tillämpliga rättsliga bestämmelser på internationell nivå, unionsnivå eller nationell nivå.

c) Den berörda eller bistående medlemsstaten ska, enligt vad som är lämpligt, omedelbart återbetala ersättningen till unionen efter att ha fått ersättning från förorenaren.

Vid en miljökatastrof enligt vad som avses i första stycket som inte drabbar en medlemsstat ska de åtgärder som avses i leden a, b och c vidtas av den bistående medlemsstaten.

7. Följande kostnader berättigar till ekonomiskt stöd från unionen för transport- och logistikresurser enligt denna artikel: alla kostnader som avser förflyttning av transport- och logistikresurser, inbegripet kostnaderna för alla tjänster och avgifter, all logistik och hantering, allt bränsle och eventuella kostnader för inkvartering samt andra indirekta kostnader såsom skatter, allmänna tullar och transiteringskostnader.

8. Transportkostnader kan utgöras av enhetskostnader, schablonbelopp och schablonsatser som fastställts för varje typ av kostnad.”

22. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Olika slag av finansiell intervention och genomförandeförfaranden

1. Kommissionen ska genomföra unionens ekonomiska bistånd i enlighet med budgetförordningen.

2. Kommissionen ska genomföra unionens ekonomiska bistånd genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen eller, när det är motiverat på grund av den berörda åtgärdens karaktär och innehåll, genom indirekt förvaltning med de organ som avses i artikel 62.1 c ii, iv, v och vi i budgetförordningen.

3. Ekonomiskt stöd enligt detta beslut får tillhandahållas i alla de former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, upphandling eller bidrag till förvaltningsfonder.

4. I enlighet med artikel 193.2 andra stycket led a i budgetförordningen, med beaktande av det försenade ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836 (*) och för att säkerställa kontinuitet, får, kostnader, i vederbörligen motiverade fall som anges i finansieringsbeslutet och för en begränsad period, vilka uppkommit med avseende på åtgärder som stöds enligt detta beslut betraktas som stödberättigande från och med den 1 januari 2021, även om de uppkom innan bidragsansökan lämnades in.

5. För att genomföra detta beslut ska kommissionen genom genomförandeakter anta årliga eller fleråriga arbetsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.2. De årliga eller fleråriga arbetsprogrammen ska ange eftersträvade mål, förväntade resultat, genomförandemetod och totalbelopp. De ska även innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras, vägledande uppgifter om anslagen till varje åtgärd och en vägledande tidsplan för genomförandet. Med avseende på det ekonomiska bistånd som avses i artikel 28.2 ska de årliga eller fleråriga arbetsprogrammen beskriva de åtgärder som planeras för de länder som anges däri.

Det ska inte krävas några årliga eller fleråriga arbetsprogram för åtgärder som omfattas av sådana katastrofinsatser som anges i kapitel IV, vilka inte kan förutses på förhand.

6. För att säkerställa transparens och förutsebarhet ska budgetgenomförandet och de beräknade framtida anslagen presenteras och diskuteras årligen i den kommitté som avses i artikel 33. Europaparlamentet ska hållas informerat.

7. Utöver bestämmelserna i artikel 12.4 i budgetförordningen ska de åtagande- och betalningsbemyndiganden som inte har utnyttjats vid utgången av det budgetår för vilket anslagen har förts in i den årliga budgeten överföras automatiskt och får ingås och utbetalas fram till och med den 31 december påföljande år. De överförda anslagen ska endast användas för katastrofinsatser. De överförda anslagen ska vara de första anslagen som används under närmast påföljande budgetår.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836 av den 20 maj 2021 om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 185, 26.5.2021, s. 1).”

23. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Skydd av unionens ekonomiska intressen

När ett tredjeland deltar i civilskyddsmekanismen genom ett beslut antaget enligt ett internationellt avtal eller på grundval av något annat rättsligt instrument, ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Olaf och revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).”

24. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 19.6 och i artikel 21.3 andra stycket ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2027.”

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 19.6 och i artikel 21.3 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. En delegerad akt som antas enligt artikel 19.6 eller artikel 21.3 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

25. I artikel 32.1 ska led i ersättas med följande:

”i) Organisationen av stöd för transport- och logistikresurser i enlighet med artiklarna 18 och 23.”

26. I artikel 33 ska följande punkt läggas till:

”3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.”

27. I artikel 34 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Vartannat år ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om vilka insatser och framsteg som gjorts med avseende på artiklarna 6.5 samt 11 och 12. Rapporten ska innehålla information om vilka framsteg som gjorts med uppnåendet av unionsmålen för resiliens vid katastrofer, kapacitetsmålen och de brister som finns kvar, enligt artikel 11.2, med beaktande av inrättandet av rescEU-kapacitet i enlighet med artikel 12. Rapporten ska också innehålla en genomgång av budget- och kostnadsutvecklingen i fråga om insatskapacitet och en bedömning av behovet av att vidareutveckla denna kapacitet.

3. Senast den 31 december 2023 och därefter vart femte år ska kommissionen utvärdera tillämpningen av detta beslut och överlämna ett meddelande om detta besluts ändamålsenlighet, kostnadseffektivitet och fortsatta genomförande, i synnerhet om artikel 6.4, rescEU-kapacitet och graden av samordning och synergier som uppnåtts med unionens övriga politikområden, program och fonder, bland annat medicinska nödsituationer, till Europaparlamentet och rådet. Meddelandet ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.”

28. Bilaga I till beslut nr 1313/2013/EU ska ersättas med texten som anges i bilagan till denna förordning.

29. Titeln till bilaga Ia ska ersättas med följande:

”Kategorier av stödberättigande kostnader som avses i artikel 21.3”.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 maj 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

”BILAGA I

Fördelning av finansieringsramen för genomförandet av den civilskyddsmekanism som avses i artikel 19.1a och det belopp som avses i artikel 19a för perioden 2021–2027

Förebyggande: 5 % +/- 4 procentenheter

Beredskap: 85 % +/- 10 procentenheter

Insatser: 10 % +/- 9 procentenheter

Principer

Vid genomförandet av detta beslut ska unionens mål om att bidra till de övergripande klimatmålen och till ambitionen att integrera åtgärder för biologisk mångfald i unionens politik vederbörligen beaktas så långt detta låter sig göras med tanke på oförutsägbarheten och de särskilda omständigheterna kring katastrofberedskap och katastrofinsatser.”